

La no-gestió implantada com a model d'èxit

En les últimes setmanes hem observat com l'Ajuntament de la Bisbal ha començat una campanya de "comunicació" basada en un ball de números, comparatives, gràfiques, declaracions, i fins i tot algun article d'opinió proclamant tant el "sanejament" de la hisenda municipal com una bona gestió dels recursos municipals, en un exercici de modèstia sense precedents.

El fet que en només 12 mesos (!!!) s'hagi "sanejat" una hisenda "catastròfica", segons paraules de l'alcalde, dóna fe de la magnitud de la tragèdia que se'ns plantejava. Bromes a part, és evident que tot plegat responia a una estratègia de cara a l'opinió pública per justificar una moció de censura que els obrís les portes al govern de la ciutat.

La indiscutible millora que en la liquidació dels pressupostos del 2012 presenten les principals magnituds, respecte a les del 2011, s'ha produït fonamentalment per dos factors: la disminució d'aproximadament 1.160.000 euros de la inversió executada i l'estalvi d'uns 250.000, ja que no s'ha fet efectiva la paga de Nadal. Per tant, a diferència del que se'ns vol fer creure, aquests resultats no han estat determinats per cap millora de la gestió sinó precisament per una no-gestió, per un deixar de fer.

Aquesta no-gestió també ha tingut altres efectes: és cert que en aquests moments la biblioteca està immersa en un procés judicial, però no és menys cert que quan ERC estava al govern, aquest equipament havia d'entrar en funcionament la tardor del 2012. Des de l'entrada del govern PSC-CiU fins a la sentència en 1a instància (final de desembre del 2012), van passar 13 mesos en què es va ordenar aturar les obres i se'n va impossibilitar la finalització.

La no-gestió ha fet que en els últims dies hàgim tingut coneixement que tot i que la Bisbal està considerada una prioritat perquè és capital de comarca i que ja hi ha un projecte aprovat, l'any vinent la Generalitat construirà l'estació d'autobusos de Torroella de Montgrí, mentre que de la nostra ningú no en sap res.

Pel que fa a la llar d'infants, en lloc de buscar-hi solucions alternatives, es prefereix l'opció de "manual": tants nens, tants professionals. Amb un any i mig se n'hauran acomiadat 6, i si ningú no hi posa remei, estarem davant d'una privatització parcial o total del servei en el moment que tornin a repuntar les inscripcions pel fet que legalment estan impossibilitats a contractar personal nou.

De la mateixa manera, la no-gestió portarà el govern a aprovar els pressupostos del 2013 sense haver reunit abans la llargament reivindicada pels grups de l'oposició Taula d'Acció Social, integrada per grups polítics, entitat i associacions locals que treballen en el tercer sector i, per tant, que no s'hauran pogut definir ni polítiques ni actuacions.

En uns moments complicats com els que vivim, l'objectiu no ha de ser presumir de grans resultats econòmics que ens puguin convertir en els més rics del cementiri. Ara és el moment d'invertir i reforçar els serveis públics, i en definitiva, ara és el moment d'invertir en les persones.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 19-08-2013 Pàgina 6

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/670875-la-no-gestio-implantada-com-a-model-dexit.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss